

W KOCIOŁKU ... WARTO PRZECZYTAĆ ...

PIELGRZYMUJEMY do grobu św. Ojca Stanisława Papczyńskiego

- 19 maja 2024 r. - NIEDZIELA, wyjazd godz. 6:30
KOCIOŁEK SZLACHECKI - GÓRA KALWARIA
(szczegółowe informacje w gablocie)

Kim był ten święty ży- jąc ponad 300 lat temu

- urodził się 18 maja 1631 roku w Podegrodziu koło Starego Sącza. Zmarł w Górze Kalwarii koło Warszawy 17 września 1701 roku. Jego ojciec był ko-

walem, matka wychowywała dzieci i prowadziła dom. Był jedną z najwybitniejszych postaci XVII wieku w Polsce: nazywany prorokiem Niepokalanego Poczęcia Matki Bożej, ojcem ubogich i orędownikiem zmarłych. Jest założycielem Zgromadzenia Księży Marianów – pierwszego męskiego zakonu założonego przez Polaka na ziemiach polskich. Był pisarzem, teologiem, patriotą, mówcą, propagatorem sprawiedliwości społecznej oraz duchowości świeckich w Kościele. Św. Stanisław wniósł swój wkład w formowanie duchowości m. in. króla Jana III Sobieskiego oraz nuncjusza apostolskiego Pignatellogo, późniejszego Innocentego XII. Na podręcznikach retoryki św. S. Papczyńskiego uczyły się pokolenia Polaków m. in. ks. Stanisław Konarski – twórca idei powstania Komisji Edukacji Narodowej. Senat Rzeczypospolitej Polskiej z 31 marca 2011 roku, uznał świętego Ojca Stanisława Papczyńskiego za „godny naśladowania wzór Polaka oddanego sprawom Ojczyzny. Aktualność Jego moralnego i obywatelskiego nauczania uzasadnia przybliżenie postaci Ojca Stanisława współczesnemu pokoleniu Polaków, a szczególnie młodzieży. Warto poznawać życiorys tego świętego by mieć kolejnego orędownika przed Tronem Bożym,,,

- z Maryją - POD KLONEM; Parafia pw. Matki Bożej Gietrzwałdzkiej

Kociołek Szlachecki 12a, 12-200 Pisz

Msze święte w niedzielę: **Kociołek** (kościół parafialny) godz. 10:00;

Karwik (kaplica pw. św. Bernarda) godz. 8:00; **Rostki** (kaplica pw. św. Kazimierza) godz. 12:00.

Msza święta w dni powszednie: kościół parafialny godz.17:00; w czasie kolędy godz. 8:30.

PROBOSZCZ PARAFII: ks. Tomasz Masłowski, numer telefonu: 514 705 134.

ADRES e-mail: kociolek.parafia@gmail.com;

NUMER KONTA BANKOWEGO: 56 9364 0000 2002 0003 4858 0001

- z Maryją -
POD KLONEM

Biuletyn Informacyjny Parafii pw. Matki Bożej Gietrzwałdzkiej w Kociołku Szlacheckim

ROK III MAJ 2024 NR 7(38)

MAJ MIESIĄCEM MARYI

Maj w Kościele katolickim jest miesiącem szczególnie poświęconym Matce Bożej. W tym czasie intensywniej modlimy się za wstawiennictwem Maryi, odmawiając Litanię Loretańską. Nabożeństwa majowe są najbardziej popularną formą czci Matki Bożej w tym czasie. Kościół najpiękniejszy miesiąc w roku poświęca Tej, która była najpiękniejszym „kwiatem ziemi”. „Faktycznie to Ona jest najpiękniejszym kwiatem, jaki zakwitł ze stworzenia, „różą”, która ukazała się w pełni czasu, gdy Bóg, posyłając swego Syna, obdarzył świat nową wiosną. Jest też zarazem pokorną i dyskretną PRZEWODNICZKĄ pierwszych kroków chrześcijańskiej wspólnoty: Maryja jest jej duchowym sercem, albowiem sama Jej obecność pośród uczniów jest żywą pamięcią o Panu Jezusie i zadatkami daru Jego Ducha” – mówił w 2010 r. papież **Benedykt XVI** w katechezie wyjaśniającej liturgiczny kontekst dedykowania Maryi tego miesiąca. Po raz pierwszy oficjalnie nabożeństwo majowe odprawiano w Polsce w kościele Świętego Krzyża w Warszawie w 1852 r. Po 30 latach trafiło ono już do wszystkich parafii i stało się bardzo popularne. Centralnym punktem nabożeństwa majowego jest odśpiewanie lub recytacja Litanii Loretańskiej, poprzedzonej i zakończonej pieśniami maryjnymi. Litanię odmawia się w kościołach lub przed przydrożnymi kapliczkami.

Na Litanię Loretańską składają się wezwania skierowane do Boga w Trójcy Jedynej, następnie 52 wezwania do Matki Bożej przyzywające Jej różne tytuły, wreszcie trzy wezwania skierowane do Jezusa Odkupiciela. Wezwania do Matki Bożej stanowią zasadniczy trzon Litanii Loretańskiej i dzielą się na trzy grupy: dogmatyczne, podkreślające miejsce Maryi w dziele zbawienia, historiozbowcze, uwypuklające Jej rolę w całej historii zbawienia oraz eschatologiczne, wskazujące na Jej stan błogosławiony w niebie, stając się tym samym gwarancją zbawienia oraz potężną Orędowniczką przed Bogiem.

O KONGRESIE EUCHARYSTYCZNYM

Kongresy zawsze łączyły element duchowy w postaci Mszy Świętych, adoracji Najświętszego Sakramentu i procesji eucharystycznych z refleksją teologiczną na temat roli wiary katolickiej we współczesnym świecie.

Co to jest kongres i jakie są jego najważniejsze cele?

Głównym założeniem każdego kongresu eucharystycznego jest umocnienie oraz **odnowienie więzi z Chrystusem obecnym w Eucharystii**. Osiągnięcie tego celu jest możliwe przez świadome uczestniczenie w Mszy Świętej, indywidualną i wspólnotową adorację, a także poprzez pogłębianie wiedzy teologicznej na temat prawdziwej obecności Jezusa Chrystusa w Eucharystii. Niezwykle ważne jest także **dawanie świadectwa**. Służy temu chociażby publiczne wyznanie wiary, np. przez uczestnictwo w procesjach eucharystycznych i koncertach uwielbienia.

Nauka Kościoła

Kościół katolicki naucza, że w **Najświętszym Sakramencie Eucharystii zawarte są prawdziwie, rzeczywiście i substancjalnie Ciało i Krew wraz z duszą i bóstwem Jezusa Chrystusa, oraz że ta obecność następuje przez przeistoczenie i trwa do czasu, póki istnieją konsekrowane postacie chleba i wina** (dopóki nie ulegną zniszczeniu lub zepsuciu).

Najważniejszą prawdą o Mszy Świętej jest rzeczywista obecność Ciała i Krwi Chrystusa pod postaciami chleba i wina, które stanowią istotę Eucharystii i podstawę całej rzeczywistości zawierającej się pod tym pojęciem. Jezus znajduje się, nie w samym znaku obrazu czy figury. Jest rzeczywiście, nie tylko subiektywnie przez wiarę wierzących, ale substancjalnie – według swojej głębokiej rzeczywistości, która jest niewidzialna dla zmysłów, a nie według zewnętrznych przejawów.

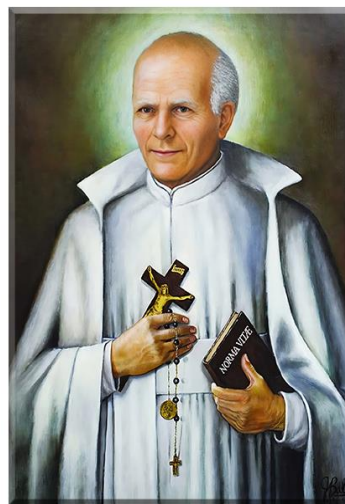
Obecność Chrystusa w Eucharystii opiera się na słowach, którymi Jezus podczas Ostatniej Wieczerzy ustanowił ten sakrament: „*A gdy jedli, Jezus wziął chleb, odmówił modlitwę uwielbienia, połamał i dał uczniom, mówiąc: «Bierzcie i jedzcie. To jest ciało moje».* Następnie wziął kielich, odmówił modlitwę dziękczynną i powiedział:

«*Pijcie z niego wszyscy. To jest bowiem moja krew przymierza, która za wielu jest wylewana na odpuszczenie grzechów» (Mt 26, 26-28).*

Jezus jest w Eucharystii nie jako rzecz czy przedmiot, ale jako Osoba. Obecność Jego Ciała i Krwi w tym sakramencie „można pojąć nie zmysłami, lecz jedynie przez wiarę, która opiera się na autorytecie Bożym” – czytamy w Katechizmie Kościoła Katolickiego (1381).

Chrystus daje się nam również jako pokarm, aby nas ze sobą zjednoczyć, a także zjednoczyć nas między sobą. Wiele razy słyszeliśmy słowa Ewangelii: „*Jeśli [...] przyniesiesz dar swój przed ołtarz i tam wspomnisz, że brat twój ma coś przeciw tobie, zostaw dar swój przed ołtarzem, a najpierw idź i pojednaj się z bratem. Potem przyjdź i dar swój ofiaruj» (Mt 5,23-24).* Jezusowe zaproszenie do pojednania z ludźmi jest fundamentalnym warunkiem owocnego uczestniczenia w Eucharystii.

Święty Ojciec Stanisław Papczyński jest patronem:

* **Małżeństw pragnących potomstwa** – wielu małżonków mających trudności z poczęciem dziecka po modlitwie do św. Stanisława otrzymuje dar potomstwa.

* **Rodiców oczekujących narodzin dziecka** – matki proszą św. Stanisława o opiekę nad nimi w okresie oczekiwania na narodziny, a także polecają swoje nienarodzone dzieci, aby przyszły na świat zdrowe i cieszyły się błogostawieństwem Boga; ma to szczególnie miejsce wtedy, kiedy ciąża jest zagrożona, lub gdy są jakiegokolwiek komplikacje.

* **Dzieci mających trudności w nauce** – św. Stanisław, kiedy jako dziecko został posłany do szkoły, nie mógł się nauczyć alfabetu. Z tego powodu został posłany do pasania owiec. Po oświeceniu przez łaskę Boga stał się zdolnym uczniem, a potem jednym z najwybitniejszych umysłów XVII wieku w Polsce.

* **Osób, których życie jest zagrożone** – za życia św. Stanisław wiele razy znajdował się w niebezpieczeństwie śmierci i został ocalony; po śmierci przychodzi z pomocą tym, których życie jest zagrożone np. drogę do kanonizacji otworzył cud uzdrowienia kobiety w stanie agonalnym.

* **Osób pragnących wyzwolić się z różnego rodzaju uzależnień, zwłaszcza z alkoholizmu** – za życia był abstynentem, a marianom, swoim duchowym synom, polecił abstynencję jako formę uczczenia Jezusa Chrystusa na krzyżu.